

Santa Cecília de Riutort

La Pobla de Lillet

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	Banda oest del municipi, a la zona de Riutort, sobre el turonet de Santa Cecília.
Emplaçament	Ctra. Guardiola a La Pobla de Lillet, passat km.67, pista a l'esquerra, seguir fins el turó.

Coordenades:

Latitud:	42.24177
Longitud:	1.92708
UTM Est (X):	411480
UTM Nord (Y):	4677177

Classificació

Número de fitxa	08166 - 6
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Medieval Romànic
Segle	XI-XII
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	El seu estat d'enrunament està avançant ràpidament, a més, al monument hi ha molta vegetació, fet que afavoreix la degradació de l'edifici.
Protecció	Legal
Observacions protecció:	BCIL, núm. 1279 (29/06/1988)
Número inventari	IPA, núm. 3518
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Difícil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Bisbat de Solsona, Plaça de Palau, 1. 25280-Solsona.
Autoria de la fitxa	Sara Simon Vilardaga

Descripció

Església en avançat estat d'enrunament, i actualment molt amagada per la vegetació. Es tracta d'un edifici d'origen romànic, format per una sola nau de planta rectangular i coberta amb volta de canó, de la qual se'n conserva una part a l'extrem de ponent. Està construïda amb un parament de petits carreus ben tallats i col·locats a trencajunt, disposats en filades més o menys regulars. S'observen diversos forats de bastida. A migjorn trobem la porta d'entrada, formada per un arc de mig punt fet amb dovelles i damunt seu, una finestreta, també d'arc de mig punt, però monolític i de pedra tosca. A més, en el mateix mur sud, hi ha dos contraforts construïts per reforçar l'edifici. Al mur de ponent es pot observar una finestra esqueixada i per sobre, les restes del campanar d'espadanya de dos ulls. També, a l'exterior podem veure que el mur nord té més llargada per l'extrem de ponent, o sigui que té continuïtat més enllà d'on l'edifici es tanca amb el mur oest, aquest fet s'ha atribuït a una modificació en la planificació del temple durant la seva construcció, tot reduïnt-ne les dimensions o a un esfondrament.

A l'interior, en l'extrem de llevant hi ha un arc triomfal cegat, el qual en algun moment degué donar accés a l'absis. A la banda nord trobem dues capelles de molt poca fondària, i al sud una fornícula. Les parets presenten restes de motlures de guix, d'arrebossat i de pintures. Al terra hi ha restes de les diferents piques de pedra. Més o menys al mig de la nau, hi ha un forat al terra, amb una escaleta que dóna accés a una petita cripta coberta amb volta de canó, i on podem observar el forat d'una sepultura.

Observacions:

La gran quantitat de vegetació que hi ha al voltant de l'edifici en dificulta la seva visibilitat. Tot i que està sobre d'un turonet, actualment no es veu l'església fins que ets al davant. Per això cal estar atent a que seguint la pista, passat unes quantes curves, trobes uns petits agrupaments de pedres, a mode de fites, que indiquen el corriol, que tot i que està molt poc fresat, et permet arribar-hi.

Història

Les primeres dades documentals sobre Riutort ens parlen de les possessions que tenien al lloc els monestirs de Ripoll (citat el 880) i St. Llorenç prop Bagà (el 983). El 1.168, Arnau de Vilanova ven en carta de gràcia la tercera part del delme que percebia de Santa Cecília, aquest document és la primera referència documental directa del temple. En origen l'església depenia del priorat de St. Jaume de Frontanyà, que proveïa de rector la parròquia amb canonges regulars. A partir del segle XIII diversos capellans regentaren l'església, subarrendant de vegades les funcions parroquials i creant sovint controvèrsies que duraren durant tota l'edat mitjana. Almenys entre 1.632 i el segle XVIII l'església ja era sufragània de St. Martí de Brocà. L'església tingué culte regular fins a principis del segle XX, quan el despoblament de la Vall del Riutort provocà el seu abandonament. El 1.925 la campana fou robada i col·locada posteriorment al castell d'Escornalbou i finalment al monestir de Poblet. Actualment l'edifici es presenta abandonat i en un estat de conservació ruïnós.

Bibliografia

FRANCÀS I PATSÍ, À. (1997:48): La Pobla de Lillet. Història, costums i tradicions de la Vall de Lillet (Berguedà). Columna Albí, Berga.

GAVIN, Josep M. (1985). "Inventari d'Esglésies. 17. Berguedà". Barcelona
Inventari del Patrimoni Arquitectònic, núm. 3518. Generalitat de Catalunya.

JAUMOT, M. (2.009): La Vall de Lillet (del Riutort al Junyent). Itineraris des de la Sala i el Xalet del
Catllaràs. Cossetània edicions, Valls.

ROSIÑOL I ORRIOLS, J. (1988): El passat de la nostra vila. La Pobla de Lillet. Recull històric, geogràfic i
cultural. Ed. La Llar del Llibre, Barcelona.

ROSINYOL, J.M.. (1997: 22-24): "Les esglésies del municipi". L'Erol, núm. 53, primavera 1997

SERRA, Rosa. (et al.) (1991). Guia d'Art del Berguedà. Berga.

SERRA VILARÓ, J. (1930): Baronies de Pinós i Mataplana. Reedició de 1989 del Centre d'Estudis
Baganesos.

SITJES I MOLINS, X. (1986): Esglésies romàniques del Bages, Berguedà i Cardener. Ed. Llibreria
Sobrerroca. Manresa.

VIGUÉ, Jordi i BASTARDES, Albert (1978: 207-210). "El Berguedà. Monuments de la Catalunya
Romànica 1". Artestudi Eds. Barcelona.

VVAA. (1985:371-372): "Catalunya Romànica. XII. El Berguedà", Fundació Enciclopèdia Catalana,
Barcelona.

VV.AA. (1994:137-141). "Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. El Berguedà", vol.5,
Barcelona: Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

